Para no.	English Translation	Original Persian Text
1	O revered personage, lover of truth! Thy letter dated 28 July 1921 hath been received. The contents thereof were most pleasing and indicated that, praised be the Lord, thou art as yet young, and searchest after truth, that thy power of thought is strong and the discoveries of thy mind manifest.	ای شخص محترم مفتون حقیقت نامهٔ شما که ۲۸ جولای ۱۹۲۱ مورّخ بود رسید مضامین خوشی داشت و دلیل بر آن بود که الحمد لله هنوز جوانی و تحرّی حقیقت مینمائی قوای فکریّه شدید است و اکتشافات عقلیّه پدید
2	Numerous copies of the epistle I had written to Dr. Fisher¹ are spread far and wide and every one knoweth that it hath been revealed in the year 1910. Apart from this, numerous epistles have been written before the war upon the same theme, and reference, too, hath been made to these questions in the Journal of the San Francisco University, the date whereof is known beyond any doubt.² In like manner have the philosophers of broad vision praised highly the discourse eloquently delivered in the above-named University.³ A copy of that paper is thus enclosed and forwarded. Thy works are no doubt of great benefit, and if published, send us a copy of each.	نامه ئی که بدکتر فیشر مرقوم نموده بودم نسخ متعددهٔ او منتشر است و جمیع میدانند که در سنهٔ ۱۹۱۰ مرقوم گردیده و از این نامه گذشته نامههای متعدده باین مضمون قبل از حرب مرقوم و در جریدهٔ کلیّهٔ سانفرانسیسکو نیز اشاره باین مسائل گردیده تاریخ آن جریده مسلّم و معلوم و همچنین ستایش فلاسفهٔ وسیع النّظر در نطقی که در کلیّه داده شد در نهایت بلاغت لهذا یک نسخه از آن جریده در جوف این مکتوب ارسال میشود تآلیف آن جناب البته مفید است لهذا اگر چنانچه مطبوع است از هر یک نسخه ئی از برای ما ارسال دارید

¹ Based on historical documents, it is possible that "Dr. Fisher" refers to Dr. Josephine Fallscheer.

² 'Abdu'l-Bahá refers to His talk at Stanford University, Palo Alto, California, in 1912, which was published in the local newspaper and is also included in the collection of His talks in America, entitled The Promulgation of Universal Peace.

³ There 'Abdu'l-Bahá distinguishes the materialistic and empirical philosophy of the modern West from the standard rationalistic philosophy of the Greeks and Persians, and highlights the difference between theories of the essence of nature and of the origin of man.

3	By materialists, whose belief with regard to Divinity hath been explained, is not meant philosophers in general, but rather that group of materialists of narrow vision who worship that which is sensed, who depend upon the five senses only, and whose criterion of knowledge is limited to that which can be perceived by the senses. All that can be sensed is to them real, whilst whatever falleth not under the power of the senses is either unreal or doubtful. The existence of the Deity they regard as wholly doubtful.	مقصد از طبیعیّونی که عقائدشان در مسئلهٔ الوهیّت ذکر شد حزبی از طبیعیّون تنگنظر محسوس پرست است که بحواس خمسه مقیّد و میزان ادراک نزدشان میزان حس است که هر محسوس را محتوم شمرند و غیر محسوس را معدوم و یا مشبوه دانند حتّی وجود الوهیّت را بکلّی مظنون نگرند
4	It is as thou hast written, not philosophers in general but narrow-minded materialists that are meant. As to deistic philosophers, such as Socrates, Plato and Aristotle, they are indeed worthy of esteem and of the highest praise, for they have rendered distinguished services to mankind. In like manner we regard the materialistic, accomplished, moderate philosophers, who have been of service (to mankind).	مراد جمیع فلاسفه عموماً نیست همانست که مرقوم نمودهئی مقصود تنگنظران طبیعیونند امّا فلاسفهٔ الهیّون نظیر سقراط و افلاطون و ارسطو فیالحقیقه شایان احترام و مستحق نهایت ستایشند زیرا خدمات فائقه بعالم انسانی نمودهاند و همچنین فلاسفهٔ طبیعیّون متفنّون معتدل که خدمت کردهاند
5	We regard knowledge and wisdom as the foundation of the progress of mankind, and extol philosophers who are endowed with broad vision. Peruse carefully the San Francisco University Journal that the truth may be revealed to thee.	ما علم و حكمت را اساس ترقّی عالم انسانی میدانیم و فلاسفهٔ وسیع النّظر را ستایش مینمائیم در روزنامهٔ كلّیهٔ سانفرانسیسكو دقّت نمائید تا حقیقت آشكار گردد

Now concerning mental faculties, they are in truth of the inherent properties of the soul, even as the radiation of light is the essential property of the sun. The rays of the sun are renewed but the sun itself is ever the same and unchanged. Consider how the human intellect develops and weakens, and may at times come to naught, whereas the soul changeth not. For the mind to manifest itself, the human body must be whole; and a sound mind cannot be but in a sound body, whereas the soul dependeth not upon the body. It is through the power of the soul that the mind comprehendeth, imagineth and exerteth its influence, whilst the soul is a power that is free. The mind comprehendeth the abstract by the aid of the concrete, but the soul hath limitless manifestations of its own. The mind is circumscribed, the soul limitless. It is by the aid of such senses as those of sight, hearing, taste, smell and touch, that the mind comprehendeth, whereas the soul is

free from all agencies. The soul as thou observest,

whether it be in sleep or waking, is in motion and ever

state. The mind, moreover, understandeth not whilst the

senses have ceased to function, and in the embryonic stage and in early infancy the reasoning power is totally absent, whereas the soul is ever endowed with full strength. In short, the proofs are many that go to show that despite the loss of reason, the power of the soul would still continue to exist. The spirit however possesseth

various grades and stations.

active. Possibly it may, whilst in a dream, unravel an intricate problem, incapable of solution in the waking

امًا قواي عقليه از خصائص روحست نظير شعاع كه از خصائص آفتابست اشعّهٔ آفتاب در تجدّد است ولکن نفس آفتاب باقی و برقرار ملاحظه فرمائید که عقل انسانی در تزاید و تناقص است و شاید عقل بکلّی زائل گردد ولکن روح بر حالت واحده است و عقل ظهورش منوط بسلامت جسم است جسم سليم عقل سليم دارد ولی روح مشروط بآن نه عقل بقوّهٔ روح ادراک و تصوّر و تصرّف دارد ولى روح قوّه آزاد است عقل بواسطهٔ محسوسات ادراک معقولات کند ولکن روح طلوعات غیر محدوده دارد عقل در دائرهٔ محدود است و روح غیر محدود عقل ادراکات بواسطهٔ قوای محسوسه دارد نظیر باصره و سامعه و ذائقه و شامّه و لامسه ولكن روح آزاد است چنانكه ملاحظه مينمائيد كه در حالت يقظه و حالت خواب سير و حركت دارد شايد در عالم رؤيا حلّ مسئلهئي از مسائل غامضه مینماید که در زمان بیداری مجهول بود عقل بتعطیل حواس خمسه از ادراک بازمیماند و در حالت جنین و طفولیّت عقل بکلّی مفقود لکن روح در نهایت قوّت باری دلائل بسيار است كه بفقدان عقل قوّة روح موجود فقط روح را مراتب و مقاماتي

7	As to the existence of spirit in the mineral: it is indubitable	روح جمادی و مسلم است که جماد روح دارد حیات دارد ولی
	that minerals are endowed with a spirit and life according	باقتضای عالم جماد چنانکه در نزد طبیعیّون نیز این سرٌ مجهول
	to the requirements of that stage. This unknown secret,	1
	too, hath become known unto the materialists who now	مشهود شده که جمیع کائنات حیات دارند چنانکه در قرآن
	maintain that all beings are endowed with life, even as He	ميفرمايد كلّ شيء حيّ
	saith in the Qur'án, 'All things are living'.	0 0 0 . 3 .
8	In the vegetable world, too, there is the power of growth,	و در عالم نبات نیز قوّهٔ نامیه و آن قوّهٔ نامیه روح است و در عالم
	and that power of growth is the spirit. In the animal world	حيوان قوّة حسّاسه است ولى در عالم انسان قوّة محيطه است و در
	there is the sense of feeling, but in the human world there	1
	is an all-embracing power. In all the preceding stages the	جمیع مراتب گذشته عقل مفقود ولکن روح را ظهور و بروز قوّهٔ
	power of reason is absent, but the soul existeth and	حسّاسه ادراک روح ننماید ولکن قوّهٔ عاقله استدلال بر وجود آن
	revealeth itself. The sense of feeling understandeth not	
	the soul, whereas the reasoning power of the mind	انماید
	proveth the existence thereof.	
9	In like manner the mind proveth the existence of an	و همچنین عقل استدلال بر وجود یک حقیقت غیر مرئیّه نماید
	unseen Reality that embraceth all beings, and that existeth	که محیط بر کائناتست و در هر رتبهئی از مراتب ظهور و بروزی
	and revealeth itself in all stages, the essence whereof is	_
	beyond the grasp of the mind. Thus the mineral world	دارد ولى حقيقتش فوق ادراك عقول چنانكه رتبهٔ جماد ادراك
	understandeth neither the nature nor the perfections of	حقیقت نبات و کمال نباتی را ننماید و نبات ادراک حقیقت
	the vegetable world; the vegetable world understandeth	حیوانی را نتواند و حیوان ادراک حقیقت کاشفهٔ انسان که محیط
	not the nature of the animal world, neither the animal	_
	world the nature of the reality of man that discovereth	بر سائر اشیاء است نتواند
	and embraceth all things.	

10	The animal is the captive of nature and cannot transgress the rules and laws thereof. In man, however, there is a discovering power that transcendeth the world of nature and controlleth and interfereth with the laws thereof. For instance, all minerals, plants and animals are captives of nature. The sun itself with all its majesty is so subservient to nature that it hath no will of its own and cannot deviate a hair's-breadth from the laws thereof. In like manner all other beings, whether of the mineral, the vegetable or the animal world, cannot deviate from the laws of nature, nay, all are the slaves thereof. Man, however, though in body the captive of nature is yet free in his mind and soul, and hath the mastery over nature.	حیوان اسیر طبیعت است و از قوانین و نوامیس طبیعت تجاوز نکند ولی در انسان قوّهٔ کاشفهایست که محیط بر طبیعت است که قوانین طبیعت را در هم شکند مثلاً جمیع جماد و نبات و حیوان اسیر طبیعتند این آفتاب باین عظمت چنان اسیر طبیعت است که هیچ اراده ندارد و از قوانین طبیعت سر موئی تجاوز نتواند و همچنین سائر کائنات از جماد و نبات و حیوان هیچ یک از نوامیس طبیعت تجاوز نتواند بلکه کلّ اسیر طبیعتند ولی انسان هرچند جسمش اسیر طبیعت ولکن روح و عقلش آزاد و حاکم بر طبیعت
11	Consider: according to the law of nature man liveth, moveth and hath his being on earth, yet his soul and mind interfere with the laws thereof, and even as the bird he flieth in the air, saileth speedily upon the seas and as the fish soundeth the deep and discovereth the things therein. Verily this is a grievous defeat inflicted upon the laws of nature.	ملاحظه فرمائید که بحکم طبیعت انسان ذی روح متحرّک خاکیست امّا روح و عقل انسان قانون طبیعت را میشکند مرغ میشود و در هوا پرواز میکند و بر صفحات دریا بکمال سرعت میتازد و چون ماهی در قعر دریا میرود و اکتشافات بحریّه میکند و این شکستی عظیم از برای قوانین طبیعت است

So is the power of electrical energy: this unruly violent force that cleaveth mountains is yet imprisoned by man within a globe! This is manifestly interfering with the laws of nature. Likewise man discovereth those hidden secrets of nature that in conformity with the laws thereof must remain concealed, and transfereth them from the invisible plane to the visible. This, too, is interfering with the law of nature. In the same manner he discovereth the inherent properties of things that are the secrets of nature. Also he bringeth to light the past events that have been lost to memory, and foreseeth by his power of induction future happenings that are as yet unknown. Furthermore, communication and discovery are limited by the laws of nature to short distances, whereas man, through that inner power of his that discovereth the reality of all things, connecteth the East with the West. This, too, is interfering with the laws of nature. Similarly, according to the law of nature all shadows are fleeting, whereas man fixeth them upon the plate, and this, too, is interference with a law of nature. Ponder and reflect: all sciences, arts, crafts, inventions and discoveries, have been once the secrets of nature and in conformity with the laws thereof must remain hidden; yet man through his discovering power interfereth with the laws of nature and transfereth these hidden secrets from the invisible to the visible plane. This again is interfering with the laws of nature.

12

و همچنین قوّهٔ کهربائی این قوّهٔ سرکش عاصی که کوه را میشکافد انسان این قوّه را در زجاجه حبس مینماید و این خرق قانون طبيعت است و همچنين اسرار مكنونهٔ طبيعت كه بحكم طبيعت باید مخفی بماند انسان آن اسرار مکنونهٔ طبیعت را کشف نماید و از حیّز غیب بحیّز شهود میآورد و این نیز خرق قانون طبیعت است و همچنین خواص اشیاء از اسرار طبیعت است انسان او را کشف مینماید و همچنین وقایع ماضیه که از عالم طبیعت مفقود شده ولكن انسان كشف مينمايد و همچنين وقايع آتيه را انسان باستدلال كشف مينمايد و حال آنكه هنوز در عالم طبيعت مفقود است و مخابره و مكاشفه بقانون طبيعت محصور در مسافات قريبه است و حال آنكه انسان بآن قوّة معنويه كه كاشف حقايق اشياء است از شرق بغرب مخابره مینماید این نیز خرق قانون طبیعت است و همچنین بقانون طبیعت سایه زائل است ولی این سایه را انسان در آینه ثابت میکند و این خرق قانون طبیعت است دقّت نمائید که جمیع علوم و فنون و صنایع و اختراعات و اکتشافات كلّ از اسرار طبيعت بود و بقانون طبيعت بايد مستور ماند ولي انسان بقوّت كاشفه خرق قانون طبيعت كرده و اين اسرار مكنونه را از حيّز غيب بحيّز شهود آورده و اين خرق قانون طبيعت است

13	In fine, that inner faculty in man, unseen of the eye, wresteth the sword from the hands of nature, and giveth it a grievous blow. All other beings, however great, are bereft of such perfections. Man hath the powers of will and understanding, but nature hath them not. Nature is constrained, man is free. Nature is bereft of understanding, man understandeth. Nature is unaware of past events, but man is aware of them. Nature forecasteth not the future; man by his discerning power seeth that which is to come. Nature hath no consciousness of itself, man knoweth about all things.	خلاصه آن قوّهٔ معنویهٔ انسان که غیر مرئیست تیغ را از دست طبیعت میگیرد و بفرق طبیعت میزند و سائر کائنات با وجود نهایت عظمت از این کمالات محروم انسان را قوّهٔ اراده و شعور موجود ولکن طبیعت از آن محروم طبیعت مجبور است و انسان مختار و طبیعت بی شعور است و انسان باشعور طبیعت از حوادث ماضیه بیخبر و انسان باخبر طبیعت از وقایع آتیه جاهل و انسان بقوّهٔ کاشفه عالم طبیعت از خود خبر ندارد و انسان از هر چیز باخبر
14	Should any one suppose that man is but a part of the world of nature, and he being endowed with these perfections, these being but manifestations of the world of nature, and thus nature is the originator of these perfections and is not deprived therefrom, to him we make reply and say: the part dependeth upon the whole; the part cannot possess perfections whereof the whole is deprived.	اگر نفسی تخطر نماید که انسان جزئی از عالم طبیعت است و چون جامع این کمالات است این کمالات جلوه ئی از عالم طبیعت است پس طبیعت واجد این کمالاتست نه فاقد در جواب گوئیم که جزء تابع کل است ممکن نیست که در جزء کمالاتی تحقق یابد که کل از آن محروم باشد
15	By nature is meant those inherent properties and necessary relations derived from the realities of things. And these realities of things, though in the utmost diversity, are yet intimately connected one with the other. For these diverse realities an all-unifying agency is needed that shall link them all one to the other. For instance, the various organs and members, the parts and elements, that constitute the body of man, though at variance, are yet all connected one with the other by that all-unifying agency known as the human soul, that causeth them to function in perfect harmony and with absolute regularity, thus making the continuation of life possible. The human body, however, is utterly unconscious of that all-unifying agency, and yet acteth with regularity and dischargeth its functions according to its will.	و طبیعت عبارت از خواص و روابط ضروریه است که منبعث از حقایق اشیاء است و این حقایق کائنات هرچند در نهایت اختلافست ولی در غایت ارتباط و این حقایق مختلفه را جهت جامعه ئی لازم که جمیع را ربط بیکدیگر دهد مثلاً ارکان و اعضا و اجزاء و عناصر انسان در نهایت اختلافست ولی جهت جامعه ئی که آن تعبیر بروح انسانی میشود جمیع را بیکدیگر ربط میدهد که منتظماً تعاون و تعاضد حاصل گردد و حرکت کل اعضا در تحت قوانین منتظمه که سبب بقای وجود است حصول یابد امّا جسم انسان از آن جهت جامعه بکلّی بیخبر و حال آنکه بارادهٔ او منتظماً وظیفهٔ خود را ایفا مینماید

Now concerning philosophers, they are of two schools. Thus Socrates the wise believed in the unity of God and the existence of the soul after death; as his opinion was contrary to that of the narrow-minded people of his time, that divine sage was poisoned by them. All divine philosophers and men of wisdom and understanding, when observing these endless beings, have considered that in this great and infinite universe all things end in the mineral kingdom, that the outcome of the mineral kingdom is the vegetable kingdom, the outcome of the vegetable kingdom is the animal kingdom and the outcome of the animal kingdom the world of man. The consummation of this limitless universe with all its grandeur and glory hath been man himself, who in this world of being toileth and suffereth for a time, with divers ills and pains, and ultimately disintegrates, leaving no trace and no fruit after him. Were it so, there is no doubt that this infinite universe with all its perfections has ended in sham and delusion with no result, no fruit, no permanence and no effect. It would be utterly without meaning. They were thus convinced that such is not the case, that this Great Workshop with all its power, its bewildering magnificence and endless perfections, cannot eventually come to naught. That still another life should exist is thus certain, and, just as the vegetable kingdom is unaware of the world of man, so we, too, know not of the Great Life hereafter that followeth the life of man here below. Our non-comprehension of that life, however, is no proof of its non-existence. The mineral world, for instance, is utterly unaware of the world of man and cannot comprehend it, but the ignorance of a thing is no proof of its non-existence. Numerous and conclusive proofs exist that go to show that this infinite world cannot end with this human life.

امًا فلاسفه بر دو قسمند از جمله سقراط حكيم كه معتقد بوحدانيّت الهيّه و حيات روح بعد از موت بود چون رأيش مخالف آراء عوام تنگ نظران بود لهذا آن حکیم ربّانی را مسموم نمودند و جميع حكماي الهي و اشخاص عاقل دانا چون در اين كائنات نامتناهي نظر نمو دند ملاحظه كر دند كه نتيجه ابن كون اعظم نامتناهي منتهي بعالم جماد شد و نتيجه عالم جماد بعالم نبات گشت و نتیجهٔ عالم نبات عالم حیوان و نتیجهٔ عالم حیوان عالم انسان این کون نامتناهی باین عظمت و جلال نهایت نتیجهاش انسان شد و انسان ایّامی چند در این نشئهٔ انسانی بمحن و آلام نامتناهی معذّب و بعد متلاشی بی اثر و ثمر گشت اگر این است یقین است که این کون نامتناهی با جمیع کمالات منتهی بهذیان و لغو و بیهوده شده نه نتیجه و نه ثمری و نه بقا و نه اثری عبارت از هذیان میگردد پس یقین کردند که چنین نیست این كارخانة يرعظمت بابن شوكت محبر العقول و بابن كمالات نامتناهي عاقبت منتهي باين هذيان نخواهد گشت پس البته يک نشئهٔ دیگر محقّق است چنانکه نشئهٔ عالم نبات از نشئهٔ عالم انسانی سخبر است ما نیز از آن نشئهٔ کیری که بعد از نشئهٔ انسانیست بی اطّلاع هستیم ولی عدم اطّلاع دلیل بر عدم وجود نيست چنانكه عالم جماد از عالم انسان بكلّي بيخبر و مستحيل الادراک ولی عدم ادراک دلیل بر عدم وجود نیست و دلائل قاطعهٔ متعدّده موجود که این جهان بی پایان منتهی بحیات انسانی نگر دد

Now concerning the Essence of Divinity: in truth it is on no account determined by anything apart from its own nature, and can in no wise be comprehended. For whatsoever can be conceived by man is a reality that hath limitations and is not unlimited; it is circumscribed, not allembracing. It can be comprehended by man, and is controlled by him. Similarly it is certain that all human conceptions are contingent, not absolute; that they have a mental existence, not a material one. Moreover, differentiation of stages in the contingent world is an obstacle to understanding. How then can the contingent conceive the Reality of the absolute? As previously mentioned, differentiation of stages in the contingent plane is an obstacle to understanding. Minerals, plants and animals are bereft of the mental faculties of man that discover the realities of all things, but man himself comprehendeth all the stages beneath him. Every superior stage comprehendeth that which is inferior and discovereth the reality thereof, but the inferior one is unaware of that which is superior and cannot comprehend it. Thus man cannot grasp the Essence of Divinity, but can, by his reasoning power, by observation, by his intuitive faculties and the revealing power of his faith, believe in God, discover the bounties of His Grace. He becometh certain that though the Divine Essence is unseen of the eye, and the existence of the Deity is intangible, yet conclusive spiritual proofs assert the existence of that unseen Reality. The Divine Essence as it is in itself is however beyond all description. For instance, the nature of ether is unknown, but that it existeth is certain by the

effects it produceth, heat, light and electricity being the waves thereof. By these waves the existence of ether is

Grace we are assured of the existence of God. For

thus proven. And as we consider the outpourings of Divine

17

امًا حقيقت الوهيِّت في الحقيقة مجرِّد است بعني تجرُّد حقيقي و ادراک مستحیل زیرا آنچه بتصور انسان آید آن حقیقت محدوده است نه نامتناهی محاط است نه محیط و ادراک انسان فائق و محیط بر آن و همچنین یقین است که تصورات انسانی حادث است نه قدیم و وجود ذهنی دارد نه وجود عینی و از این گذشته تفاوت مراتب در حیز حدوث مانع از ادراکست پس چگونه حادث حقیقت قدیمه را ادراک کند چنانکه گفتیم تفاوت مراتب در حیّز حدوث مانع از ادراکست جماد و نبات و حیوان از قوای عقلية انسان كه كاشف حقائق اشياء است يبخير است ولى انسان از جمیع این مراتب باخبر هر رتبهٔ عالی محیط بر رتبهٔ سفلی است و كاشف حقيقت آن ولي رتبهٔ داني از رتبهٔ عالي بيخبر و اطَّلاع مستحيل است لهذا انسان تصوّر حقيقت الوهيّت نتواند ولي بقواعد عقليه و نظريه و منطقيه و طلوعات فكريه و انكشافات وجدانيه معتقد يحضرت الوهيت مكردد وكشف فيوضات الهيه منماید و بقین میکند که هرچند حقیقت الوهیّت غیر مرئیه است و وجود الوهيّت غير محسوس ولى ادلّه قاطعهٔ الهيّه حكم بوجود آن حقيقت غير مرئيّه مينمايد ولي آن حقيقت كما هي هي مجهول النّعت است مثلاً مادّهٔ اثيريّه موجود ولي حقيقتش مجهول و بآثارش محتوم حرارت و ضیاء و کهربا تموّجات اوست از این تموّجات وجود مادّهٔ اثیریّه اثبات میگردد ما چون در فیوضات الهيّه نظر كنيم متيقّن بوجود الوهيّت گرديم مثلاً ملاحظه مينمائيم که وجود کائنات عبارت از ترکیب عناصر مفرده است و عدم عبارت از تحلیل عناصر زیرا تحلیل سبب تفریق عناصر مفرده گردد پس چون نظر در ترکیب عناصر کنیم که از هر ترکیبی کائنی

	instance, we observe that the existence of beings is conditioned upon the coming together of various elements and their non-existence upon the decomposition of their constituent elements. For decomposition causeth the dissociation of the various elements. Thus, as we observe the coming together of elements giveth rise to the existence of beings, and knowing that beings are infinite, they being the effect, how can the Cause be finite?	تحقّق یافته و کائنات نامتناهی است و معلول نامتناهی پس علّت چگونه فانی
18	Now, formation is of three kinds and of three kinds only: accidental, necessary and voluntary. The coming together of the various constituent elements of beings cannot be accidental, for unto every effect there must be a cause. It cannot be compulsory, for then the formation must be an inherent property of the constituent parts and the inherent property of a thing can in no wise be dissociated from it, such as light that is the revealer of things, heat that causeth the expansion of elements and the solar rays which are the essential property of the sun. Thus under such circumstances the decomposition of any formation is impossible, for the inherent properties of a thing cannot be separated from it. The third formation remaineth and that is the voluntary one, that is, an unseen force described as the Ancient Power, causeth these elements to come together, every formation giving rise to a distinct being.	و ترکیب محصور در سه قسم است لا رابع له ترکیب تصادفی و ترکیب التزامی و ترکیب ارادی امّا ترکیب عناصر کائنات یقین است که تصادفی نیست زیرا معلول بی علّت تحقّق نیابد و ترکیب التزامی نیز نیست زیرا ترکیب التزامی آنست که آن ترکیب از لوازم ضروریّهٔ اجزای مترکبه باشد و لزوم ذاتی از هیچ شیئی انفکاک نیابد نظیر نور که مظهر اشیاء است و حرارت که سبب توسع عناصر و شعاع آفتاب که از لزوم ذاتی آفتابست در این صورت تحلیل هر ترکیب مستحیل زیرا لزوم ذاتی از هر کائنی انفکاک نیابد شق ترکیب مستحیل زیرا لزوم ذاتی از هر کائنی انفکاک نیابد شق تالث باقی ماند و آن ترکیب ارادیست که یک قوّهٔ غیر مرئیه ئی که تعبیر بقدرت قدیمه میشود سبب ترکیب این عناصر است و از هر ترکیبی کائنی موجود شده است

19 As to the attributes and perfections such as will, knowledge, power and other ancient attributes that we ascribe to that Divine Reality, these are the signs that reflect the existence of beings in the visible plane and not the absolute perfections of the Divine Essence that cannot be comprehended. For instance, as we consider created things we observe infinite perfections, and the created things being in the utmost regularity and perfection we infer that the Ancient Power on whom dependeth the existence of these beings, cannot be ignorant; thus we say He is All-Knowing. It is certain that it is not impotent, it must be then All-Powerful; it is not poor, it must be All-Possessing; it is not non-existent, it must be Ever-Living. The purpose is to show that these attributes and perfections that we recount for that Universal Reality are only in order to deny imperfections, rather than to assert the perfections that the human mind can conceive. Thus we say His attributes are unknowable.

امًا صفات و کمالاتی از اراده و علم و قدرت و صفات قدیمه که از برای آن حقیقت لاهوتیّه میشماریم این از مقتضیات مشاهدهٔ آثار وجود در حیّز شهود است نه کمالات حقیقی آن حقیقت الوهیّت که ادراک ممکن نیست مثلاً چون در کائنات ملاحظه نمائیم کمالات نامتناهی ادراک کنیم و کائنات در نهایت انتظام و کمالست گوئیم که آن قدرت قدیمه که تعلّق بوجود این کائنات یافته البتّه جاهل نیست پس میگوئیم که عالم است و یقین است که عاجز نیست پس قدیر است و یقین است که فقیر نیست پس غنی است و یقین است که معدوم نیست پس موجود است مقصود این است که این نعوت و کمالاتی که از برای آن حقیقت کلیّه میشماریم مجرّد بجهت سلب نقائص است نه ثبوت کمالاتی که در حیر ادراک انسانست لهذا میگوئیم که مجهول النّعت است

20

In fine, that Universal Reality with all its qualities and attributes that we recount is holy and exalted above all minds and understandings. As we, however, reflect with broad minds upon this infinite universe, we observe that motion without a motive force, and an effect without a cause are both impossible; that every being hath come to exist under numerous influences and continually undergoeth reaction. These influences, too, are formed under the action of still other influences. For instance, plants grow and flourish through the outpourings of vernal showers, whilst the cloud itself is formed under various other agencies and these agencies in their turn are reacted upon by still other agencies. For example, plants and animals grow and develop under the influence of what the philosophers of our day designate as hydrogen and oxygen and are reacted upon by the effects of these two elements: and these in turn are formed under still other influences. The same can be said of other beings whether they affect other things or be affected. Such process of causation goes on, and to maintain that this process goes on indefinitely is manifestly absurd. Thus such a chain of causation must of necessity lead eventually to Him who is the Ever-Living, the All-Powerful, who is Self-Dependent and the Ultimate Cause. This Universal Reality cannot be sensed, it cannot be seen. It must be so of necessity, for it is All-Embracing, not circumscribed, and such attributes qualify the effect and not the cause.

باری آن حقیقت کلیّه با جمیع نعوت و اوصافش که میشماریم مقدّس و منزّه از عقول و ادراكات است ولى چون در اين كون نامتناهی بنظر واسع دقّت میکنیم ملاحظه مینمائیم که حرکت و متحرّک بدون محرّک مستحیل است و معلول بدون علّت ممتنع و محال و هر كائني از كائنات در تحت تأثير مؤثّرات عديده تكوّن یافته و مستمرًا مورد انفعالند و آن مؤثّرات نیز بتأثیر مؤثّراتی دیگر تحقّق یابد مثلاً نبات بفیض ابر نیسانی تحقّق یابد و انبات شود ولى نفس ابر نيز در تحت تدبير مؤثّرات ديگر تحقّق يابد و آن مؤثّرات نیز در تحت تأثیر مؤثّرات دیگر مثلاً نیات و حیوان از عنصر ناری و از عنصر مائی که باصطلاح فلاسفهٔ این ایّام اکسیجن و هیدرجن نشو و نما نماید یعنی در تحت تربیت و تأثیر این دو مؤثّر واقع امّا نفس این دو مادّه در تحت تأثیرات دیگر وجود یابد و همچنین سائر کائنات از مؤثّرات و متأثّرات این تسلسل یابد و بطلان تسلسل واضح و مبرهن پس لابد این مؤثّرات و متأثّرات منتهی بحیّ قدیر گردد که غنیّ مطلق و مقدّس از مؤثّرات است آن حقیقت کلّیه غیر محسوسه و غیر مرئیّه است و باید چنین باشد زیرا محیط است نه محاط و چنین اوصاف صفت معلول است نه علّت

21	And as we reflect, we observe that man is like unto a tiny organism contained within a fruit; this fruit hath developed out of the blossom, the blossom hath grown out of the tree, the tree is sustained by the sap, and the sap formed out of earth and water. How then can this tiny organism comprehend the nature of the garden, conceive of the gardener and comprehend his being? That is manifestly impossible. Should that organism understand and reflect, it would observe that this garden, this tree, this blossom, this fruit would in no wise have come to exist by themselves in such order and perfection. Similarly the wise and reflecting soul will know of a certainty that this infinite universe with all its grandeur and perfect order could not have come to exist by itself.	و چون دقت کنیم ملاحظه نمائیم که انسان مانند میکروب صغیریست که در میوهئی موجود آن میوه از شکوفه تحقق یافته و شکوفه از شجری نابت شده و شجر از مادهٔ سیّالیّه نشو و نما نموده و آن مادهٔ سیّالیّه از خاک و آب تحقیق یافته حالا چگونه این میکروب صغیر میتواند ادراک حقایق آن بوستان نماید و بباغبان پی برد و حقیقت آن باغبان را ادراک کند این واضح است که مستحیل است ولی آن میکروب اگر هوشیار گردد احساس نماید که این باغ و بوستان و این شجره و شکوفه و ثمر بخودی خود باین انتظام و کمال تحقیق نیابد و همچنین انسان عاقل هوشیار یقین نماید که این کون نامتناهی باین عظمت و انتظام بنفسه تحقیق نیافته
22	Similarly in the world of being there exist forces unseen of the eye, such as the force of ether previously mentioned, that cannot be sensed, that cannot be seen. However, from the effects it produceth, that is from its waves and vibrations, light, heat, electricity appear and are made evident. In like manner is the power of growth, of feeling, of understanding, of thought, of memory, of imagination and of discernment; all these inner faculties are unseen of the eye and cannot be sensed, yet all are evident by the effects they produce.	و همچنین قوای غیر مرئیه در حیز امکان موجود از جمله قوهٔ اثیریه چنانچه گذشت که غیر محسوسه و غیر مرئیه است ولی از آثارش یعنی تموّجات و اهتزازش ضیاء و حرارت و قوهٔ کهربائیه ظاهر و آشکار شود و همچنین قوهٔ نامیه و قوهٔ حسّاسه و قوهٔ عاقله و قوهٔ متفکّره و قوهٔ حافظه و قوهٔ واهمه و قوهٔ کاشفه این قوای معنویه کل غیر مرئی و غیر محسوس ولی بآثار واضح و آشکار
23	Now as to the infinite Power that knoweth no limitations; limitation itself proveth the existence of the unlimited, for the limited is known through the unlimited, just as weakness itself proveth the existence of power, ignorance the existence of knowledge, poverty the existence of wealth. Without wealth there would be no poverty, without knowledge no ignorance, without light no darkness. Darkness itself is a proof of the existence of light for darkness is the absence of light.	و امّا قوّهٔ غیر محدوده نفس محدود دلیل بر وجود غیر محدود است زیرا محدود البتّه بغیر محدود شناخته میشود چنانکه نفس عجز دلیل بر وجود قدرتست و نفس جهل دلیل بر وجود علم و نفس فقر دلیل بر وجود غنا اگر غنائی نبود فقری نیز نبود اگر علمی نبود جهل نیز نبود اگر نوری نبود ظلمتی نیز نبود نفس ظلمت دلیل بر نور است زیرا ظلمت عدم نور است

24

Now concerning nature, it is but the essential properties and the necessary relations inherent in the realities of things. And though these infinite realities are diverse in their character yet they are in the utmost harmony and closely connected together. As one's vision is broadened and the matter observed carefully, it will be made certain that every reality is but an essential requisite of other realities. Thus to connect and harmonize these diverse and infinite realities an all-unifying Power is necessary, that every part of existent being may in perfect order discharge its own function. Consider the body of man, and let the part be an indication of the whole. Consider how these diverse parts and members of the human body are closely connected and harmoniously united one with the other. Every part is the essential requisite of all other parts and has a function by itself. It is the mind that is the allunifying agency that so uniteth all the component parts one with the other that each dischargeth its specific function in perfect order, and thereby co-operation and reaction are made possible. All parts function under certain laws that are essential to existence. Should that allunifying agency that directeth all these parts be harmed in any way there is no doubt that the constituent parts and members will cease functioning properly; and though that all-unifying agency in the temple of man be not sensed or seen and the reality thereof be unknown, yet by its effects it manifesteth itself with the greatest power.

امًا طبيعت عبارت از خواص و روابط ضروريه است كه منبعث از حقایق اشیاء است و این حقایق غیر متناهیه هرچند در نهایت اختلافست و از جهتی در نهایت ائتلاف و غایت ارتباط و چون نظر را وسعت دهی و بدقّت ملاحظه شود یقین گردد هر حقیقتی از لوازم ضروريّة سائر حقايق است پس ارتباط و ائتلاف اين حقايق مختلفهٔ نامتناهی را جهت جامعه ئی لازم تا هر جزئی از اجزای كائنات وظيفهٔ خود را بنهايت انتظام ايفا نمايد مثلاً در انسان ملاحظه کن و از جزء باید استدلال بکل کرد این اعضا و اجزای مختلفة هيكل انساني ملاحظه كنيد كه چه قدر ارتباط و ائتلاف بیکدیگر دارند هر جزئی از لوازم ضروریّهٔ سائر اجزاست و وظیفهٔ مستقلّه دارد ولي جهت جامعهٔ آن عقل است جميع را بيكديگر چنان ارتباط میدهد که وظیفهٔ خود را منتظماً ایفا مینمایند و تعاون و تعاضد و تفاعل حاصل میگردد و حرکت جمیع در تحت قوانینی است که از لوازم وجودیّه است اگر در آن جهت جامعه که مدیر این اجزاست خلل و فتوری حاصل شود شبهه نیست که اعضا و اجزاء منتظماً از ایفای وظایف خویش محروم مانند و هرچند آن قوّة جامعهٔ هیکل انسان محسوس و مرئی نیست و حقیقتش مجهول لكن من حيث الآثار بكمال قوّت ظاهر و باهر

25	Thus it hath been proven and made evident that these infinite beings in this wondrous universe will discharge their functions properly only when directed and controlled by that Universal Reality, so that order may be established in the world. For example, interaction and co-operation between the constituent parts of the human body are evident and indisputable, yet this does not suffice; an all-unifying agency is necessary that shall direct and control the component parts, so that these through interaction and co-operation may discharge in perfect order their necessary and respective functions.	پس ثابت و واضح شد که این کائنات نامتناهی در جهان باین عظمت هر یک در ایفای وظیفهٔ خویش وقتی موفق گردند که در تحت ادارهٔ حقیقت کلیّه ئی باشند تا این جهان انتظام یابد مثلاً تفاعل و تعاضد و تعاون بین اجزای مترکّبهٔ وجود انسان مشهود و قابل انکار نیست ولی این کفایت نکند بلکه جهت جامعه ئی لازم دارد که مدیر و مدبّرهٔ این اجزاست تا این اجزای مرکّبه با تعاون و تعاضد و تفاعل وظایف لازمهٔ خویش را در نهایت انتظام مجرا دارند
26	You are well aware, praised be the Lord, that both interaction and co-operation are evident and proven amongst all beings, whether large or small. In the case of large bodies interaction is as manifest as the sun, whilst in the case of small bodies, though interaction be unknown, yet the part is an indication of the whole. All these interactions therefore are connected with that allembracing power which is their pivot, their centre, their source and their motive power.	و شما الحمد لله واقفید که در بین جمیع کائنات چه کلّی و چه جزئی تفاعل و تعاضد مشهود و مثبوت است امّا در بین کائنات عظیمه تفاعل مثل آفتاب آشکار است و بین کائنات جزئیّه هرچند تفاعل مجهول ولی جزء قیاس بکلّ گردد پس جمیع این تفاعلها مرتبط بقوّهٔ محیطهئی که محور و مرکز و مصدر و محرّک این تفاعلها است
27	For instance, as we have observed, co-operation among the constituent parts of the human body is clearly established, and these parts and members render services unto all the component parts of the body. For instance, the hand, the foot, the eye, the ear, the mind, the imagination all help the various parts and members of the human body, but all these interactions are linked by an unseen, all-embracing power, that causeth these interactions to be produced with perfect regularity. This is the inner faculty of man, that is his spirit and his mind, both of which are invisible.	مثلاً چنانکه گفتیم تعاون و تعاضد در بین اجزای هیکل انسان مقرّر و این اعضا و اجزاء خدمت بعموم اعضا و اجزاء مینماید مثلاً دست و پا و چشم و گوش و فکر و تصوّر معاونت بجمیع اعضا و اجزاء مینماید ولی جمیع این تفاعلها مرتبط بیک قوّهٔ غیر مرئیهٔ محیطهایست که این تفاعلها منتظماً حصول مییابد و آن قوّهٔ معنویهٔ انسانست که عبارت از روح و عقل است و غیر مرئی

28	In like manner consider machinery and workshops and the interaction existing among the various component parts and sections, and how connected they are one with the other. All these relations and interactions, however, are connected with a central power which is their motive force, their pivot and their source. This central power is either the power of steam or the skill of the mastermind.	و همچنین در معامل و کارخانه ها ملاحظه نمائید که تفاعل بین جمیع آلات و ادواتست و بهم مرتبط ولی جمیع این روابط و تفاعل مرتبط بقوّهٔ عمومیّه ئی که محرّک و محور و مصدر این تفاعلهاست و آن قوّهٔ بخار یا مهارت استاد است
29	It hath therefore been made evident and proved that interaction, co-operation and interrelation amongst beings are under the direction and will of a motive Power which is the origin, the motive force and the pivot of all interactions in the universe.	پس معلوم و محقّق شد که تفاعل و تعاضد و ارتباط بین کائنات در تحت اداره و ارادهٔ یک قوّهٔ محرّکهایست که مصدر و محرّک و محور تفاعل بین کائنات است

Likewise every arrangement and formation that is not perfect in its order we designate as accidental, and that which is orderly, regular, perfect in its relations and every part of which is in its proper place and is the essential requisite of the other constituent parts, this we call a composition formed through will and knowledge. There is no doubt that these infinite beings and the association of these diverse elements arranged in countless forms must have proceeded from a Reality that could in no wise be bereft of will or understanding. This is clear and proven to the mind and no one can deny it. It is not meant, however, that that Universal Reality or the attributes thereof have been comprehended. Neither its Essence nor its true attributes hath any one comprehended. We maintain, however, that these infinite beings, these necessary relations, this perfect arrangement must of necessity have proceeded from a source that is not bereft of will and understanding, and this infinite composition cast into infinite forms must have been caused by an all-embracing Wisdom. This none can dispute save he that is obstinate and stubborn, and denieth the clear and unmistakable evidence, and becometh the object of the blessed Verse: 'They are deaf, they are dumb, they are blind and shall return no more'.

و همچنین هر ترتیب و ترکیب که مرتّب و منظّم نیست آن را ترکیب تصادفی گوئیم امّا هر ترکیب و ترتیب که منظّم و مرتّب است و در ارتباط با یکدیگر بنهایت کمال است یعنی هر جزئی در موقع واقع و از لوازم ضروريّهٔ سائر اشياء است گوئيم اين تركيب از اراده و شعور ترتب و تركب شده است البتّه ابن كائنات غير متناهمه و ترکیب این عناصر مفرده که منحل بصور نامتناهمه شده از حقیقتی صادر گشته که فاقد الشّعور و مسلوب الاراده نیست این در نزد عقل واضح و مبرهن است جای انکار نیست ولی مقصود این نیست که آن حقیقت کلّبه را با صفات او را ما ادراک نمودهایم نه حقیقت و نه صفات حقیقی او را هیچ یک ادراک ننمودهایم ولی میگوئیم این کائنات نامتناهیه و روابط ضروریّه و این ترکیب تام مکمّل لابد از مصدری صادر که فاقد الاراده و شعور نیست و این ترکیب نامتناهی که بصور نامتناهی منحل شده مبنى بر حكمت كلّيه است اين قضيّه قابل الانكار نيست مگر نفسی که مجرّد بعناد و الحاد و انکار معانی واضحهٔ آشکار برخیزد و حكم آية مباركة صمّ بكم عمى و هم لا يرجعون پيدا كند Now regarding the question whether the faculties of the mind and the human soul are one and the same. These faculties are but the inherent properties of the soul, such as the power of imagination, of thought, of understanding; powers that are the essential requisites of the reality of man, even as the solar ray is the inherent property of the sun. The temple of man is like unto a mirror, his soul is as the sun, and his mental faculties even as the rays that emanate from that source of light. The ray may cease to fall upon the mirror, but it can in no wise be dissociated from the sun.

و امّا مسئلهٔ اینکه قوای عقلیه و روح انسان یکی است قوای عقلیه از خصائص روح است نظیر قوّهٔ متخیّله و نظیر قوّهٔ متفکّره و قوّهٔ مدرکه که از خصائص حقیقت انسانست مثل شعاع آفتاب که از خصائص آفتابست و هیکل انسانی مانند آینه است و روح مانند آفتاب و قوای عقلیه مانند شعاع که از فیوضات آفتابست و شعاع از آینه شاید منقطع گردد و قابل انفکاک است ولی شعاع از آفتاب انفکاک ندارد

32 In short, the point is this, that the world of man is supernatural in its relation to the vegetable kingdom, though in reality it is not so. Relatively to the plant, the reality of man, his power of hearing and sight, are all supernatural, and for the plant to comprehend that reality and the nature of the powers of man's mind is impossible. In like manner for man to comprehend the Divine Essence and the nature of the great Hereafter is in no wise possible. The merciful outpourings of that Divine Essence, however, are vouchsafed unto all beings and it is incumbent upon man to ponder in his heart upon the effusions of the Divine Grace, the soul being counted as one, rather than upon the Divine Essence itself. This is the utmost limit for human understanding. As it hath previously been mentioned, these attributes and perfections that we recount of the Divine Essence, these we have derived from the existence and observation of beings, and it is not that we have comprehended the essence and perfection of God. When we say that the Divine Essence understandeth and is free, we do not mean that we have discovered the Divine Will and Purpose, but rather that we have acquired knowledge of them through the Divine Grace revealed and manifested in the realities of things.

باری مقصود اینست که عالم انسانی بالنسبه بعالم نبات ما ورآء الطبیعه است و فی الحقیقه ما ورآء الطبیعه نیست ولی بالنسبه بنبات حقیقت انسانی و قوّهٔ سمع و بصر ما ورآء الطبیعه است و ادراک حقیقت انسان و ماهیّت قوّهٔ عاقله از برای عالم نبات مستحیل است و همچنین از برای بشر ادراک حقیقت الوهیّت و حقیقت نشهٔ حیات بعد از موت ممتنع و مستحیل امّا فیوضات حقیقت رحمانیّت شامل جمیع کائنات است و انسان باید در فیوضات الهیّه که منجمله روح است تفکّر و تعمّق نماید نه در حقیقت الوهیّت این این انتهای ادراکات عالم انسانیست چنانچه از پیش گذشت این اوصاف و کمالاتی که از برای حقیقت الوهیّت میشمریم این را از وجود و شهود کائنات اقتباس کردهایم نه اینکه بحقیقت و کمالات الهیّه پیبردهایم اینکه میگوئیم حقیقت الوهیّت مدرک و مختار است نه اینست که اراده و اختیار الوهیّت را کشف نمودهایم بلکه این را از فیوضات الوهیّت که در حقایق اشیاء جلوه نموده است این را از فیوضات الوهیّت که در حقایق اشیاء جلوه نموده است اقتباس نمودهایم

33	Now concerning our social principles, namely the teachings of His Holiness Bahá'u'lláh spread far and wide fifty years ago, they verily comprehend all other teachings. It is clear and evident that without these teachings progress and advancement for mankind are in no wise possible. Every community in the world findeth in these Divine Teachings the realization of its highest aspirations. These teachings are even as the tree that beareth the best fruits of all trees. Philosophers, for instance, find in these heavenly teachings the most perfect solution of their social problems, and similarly a true and noble exposition of matters that pertain to philosophical questions. In like manner men of faith behold the reality of religion manifestly revealed in these heavenly teachings, and clearly and conclusively prove them to be the real and true remedy for the ills and infirmities of all mankind. Should these sublime teachings be diffused, mankind shall be freed from all perils, from all chronic ills and sicknesses. In like manner are the Bahá'í economic principles the embodiment of the highest aspirations of all wage-earning classes and of economists of various schools.	ه که پنجاه سال و مشهود است بانی مستحیل و ماند بیم مانند باکمل مثلاً بیم آسمانی بارف که مقارن بیمت عمومی میئت عمومی میئت عمومی میئت اجتماعی برمنه نجات یابد و منتها مقصد
34	In short, all sections and parties have their aspirations realized in the teachings of Bahá'u'lláh. As these teachings are declared in churches, in mosques and in other places of worship, whether those of the followers of Buddha or of Confucius, in political circles or amongst materialists, all shall bear witness that these teachings bestow a fresh life upon mankind and constitute the immediate remedy for	م بهآءالله چون اخری حتّی ون اعلان گردد از برای عالم ماعی ابداً نفسی

all the ills of social life. None can find fault with any of these teachings, nay rather, once declared they will all be

exclaiming, 'Verily this is the truth and naught is there

acclaimed, and all will confess their vital necessity,

beside the truth but manifest error.'

امًا مسائل اجتماعیهٔ ما یعنی تعالیم حضرت بهآءالله که پنجاه سال پیش منتشر شده جامع جمیع تعالیم است و واضح و مشهود است که نجاح و فلاح بدون این تعالیم از برای عالم انسانی مستحیل و ممتنع و محال و هر فرقه ئی از عالم انسانی نهایت آمال خویش را در این تعالیم آسمانی موجود و مشهود بیند این تعالیم مانند شجریست که میوهٔ جمیع اشجار در او موجود بنحو اکمل مثلاً فیلسوفها مسائل اجتماعی را بنحو اکمل در این تعالیم آسمانی مشاهده مینمایند و همچنین مسائل حکمیه بنحو اشرف که مقارن حقیقت است و همچنین اهل ادیان حقیقت دین را در این تعالیم آسمانی مشهوداً میبینند که بادلهٔ قاطعه و حجّت واضحه اثبات مینمایند که حقیقت علاج حقیقی علل و امراض هیئت عمومی عالم انسانیست اگر این تعالیم عظیمه انتشار یابد هیئت اجتماعی عموم انسانی از جمیع مخاطرات و علل و امراض مزمنه نجات یابد و همچنین مسئلهٔ اقتصاد بهائی نهایت آرزوی عمّال و منتها مقصد احزاب اقتصاد است

بالاختصار جمیع احزاب را بهره و نصیبی از تعالیم بهآءالله چون این تعالیم در کنائس در مساجد در سائر معابد ملل اخری حتی بوذه ئیها و کونفیشیوزیها و کلوب احزابها حتی مادیّون اعلان گردد کلّ اعتراف نمایند این تعالیم سبب حیات جدیدی از برای عالم انسانیست و علاج فوری جمیع امراض هیئت اجتماعی ابداً نفسی تنقید نتواند بلکه بمجرّد استماع بطرب آید و اذعان باهمیّت این تعالیم نماید و گوید هذا هو الحقّ و ما بعد الحق الا الضّلال المبین

35	In conclusion, these few words are written, and unto everyone they will be a clear and conclusive evidence of the truth. Ponder them in thine heart. The will of every sovereign prevaileth during his reign, the will of every philosopher findeth expression in a handful of disciples during his lifetime, but the Power of the Holy Spirit shineth radiantly in the realities of the Messengers of God, and strengtheneth Their will in such wise as to influence a great nation for thousands of years and to regenerate the human soul and revive mankind. Consider how great is this power! It is an extraordinary Power, an all-sufficient proof of the truth of the mission of the Prophets of God, and a conclusive evidence of the power of Divine Inspiration.	در آخر قول این چند کلمه مرقوم میشود و این از برای کل حجت و برهان قاطع است تفکّر در آن فرمائید که قوّهٔ ارادهٔ هر پادشاه مستقلّی در ایّام حیاتش نافذ است و همچنین قوّهٔ ارادهٔ هر فیلسوفی در چند نفر از تلامیذ در ایّام حیاتش مؤثّر امّا قوّهٔ روح القدس که در حقایق انبیا ظاهر و باهر است قوّهٔ ارادهٔ انبیا بدرجه ئی که هزاران سال در یک ملّت عظیمه نافذ و تأسیس خلق جدید مینماید و عالم انسانی را از عالم سابق بعالم دیگر نقل مینماید ملاحظه نمائید که چه قوّه ایست این قوّهٔ خارق العاده است و برهان کافی بر حقیّت انبیا و حجّت بالغه بر قوّت وحی است
36	The Glory of Glories rest upon thee.	و عليك البهآء الأبهى